

'bijpraten over onze huizen en Villa Bieduinen'

Het is voorjaar! Nu al, in april. En de lente is het seizoen van de nieuwe dingen. Bloesem, bloembollen, maar ook bijen (lees snel verder voor een spectaculair reddingsverhaal). In deze Bieduinenbouwbrief praten we je weer bij over de afgelopen maanden en kijken we naar wat er aan komt. Het gaat over wennen en settelen, over een nieuwe jas voor een oude dame. En natuurlijk genieten we volop van de groene omgeving waarin we wonen en werken.

Bieduinenhof

We bouwen de informatie rond de bouw van de huizen af en voeren de info over de verbouwing van het monument op. Veel plezier met deze Bijzonder Bieduinen bouwnieuwsbrief!

Katrien Muylaert
bestuurder

Het is even wennen

Ken je die uitdrukking? Als een kat in een vreemd pakhuis? Dat gold de afgelopen maanden ook voor onze bewoners. Ze zijn natuurlijk dolblij met hun nieuwe huis – eindelijk! – maar het is ook wel even wennen. Je hebt andere burens, het nieuwe huis ruikt anders en er zijn andere geluiden. Alles staat op een nieuwe plek. Nog niet alles is al helemaal vertrouwd. Voor de bewoners uit Hoogerheide die naar Bieduinenhof verhuisden, is helemaal alles nieuw. Wie al op het landgoed woonde, kende tenminste de omgeving al. Gelukkig hebben we alle tijd om te wennen en kunnen we na de winter en na corona met volle teugen genieten van het huis, de tuin en het voorjaar. Ramen en deuren open, lekker naar buiten. Op een tuinstoeltje, uit de wind, in de zon. Heerlijk genieten!

Villa Bieduinen

Samen bouwen we een fietsenstalling op de Cluse

In de tuinen

De tuin van de Cluse was nog een beetje modderig. Of, een beetje?

Je kon bijna niet bij het woongebouw komen en als je er je auto parkeerde, moest je uitkijken dat je niet vast kwam te zitten.

We hoogden de grond al twee keer op. Met het mooie weer kan de grond daar lekker drogen.

Inmiddels ligt er naar en rond het gebouw een pad dat verhard is met steenpuin. Op verschillende paden komt ook nog gekleurde steenslag.

Dit is de tijd om gras te zaaien. Niet alleen bij de Cluse maar ook bij het andere huis. Ook de borders komen vol te staan met mooie bomen en struiken. Later, in de herfst, is het tijd om hagen te planten.

Bij de Cluse komt een trampoline om lekker los te gaan. Op de gave nestschommel kun je daarna heerlijk relaxen.

Leeuwen op de fiets

Waar kun je je fiets kwijt op de Cluse? Samen met mensen van de Lions bouwen we een fietsenstalling.

We zijn natuurlijk heel blij met de hulp van deze kanjers – en onze fietsen ook!

1

2

3

Alles moet weg!

De bewoners zijn uit het monument verhuisd, maar daarmee was het nog niet helemaal leeg. De spullen die op de kamers achterbleven, moesten daar weg. Ook het kantoortje en alles wat er in de gangen en de woonkamers stond, hebben we weggehaald. Op die manier maken we ruimte voor de verbouwing van het monument.

De zijvleugel gebruiken we nu als werkgebied en dat is ook de lunchruimte voor de werkgebieden. De rest van het gebouw sluiten we af. Alleen de keuken blijft open en die is uiteindelijk alleen nog via de buitendeur te bereiken.

1 koffie/lunchruimte werkgebied dieren

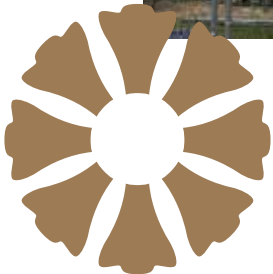
2 koffie/lunchruimte werkgebied textiel en de klas

3 koffie/lunchruimte werkgebied keuken en webshop

Hier wordt gewerkt!

Verboden toegang

Op een bouwplaats wordt gebouwd. En dat moet veilig gebeuren. Het is dan niet handig als bewoners of medewerkers dwars door de werkzaamheden heen lopen. Voor de veiligheid van iedereen – bewoners, medewerkers en bouwers – sluiten we bepaalde ruimtes en routes af. Je herkent dat aan de bordjes:

Hier wordt gewerkt, deze ruimte niet meer gebruiken.

Wil je naar de aanbouw? Gebruik dan de voormalige branddeur.

Strippen in de villa

We noemen het monument soms eerbiedig 'de oude dame'. Die oude dame wordt helemaal in het nieuw gestoken tijdens de restauratie. Voor het zover is moet heel het gebouw vakkundig worden gestript. Alle technische installaties zoals de verwarming en stroom moeten weg. De systeemplafonds gaan eruit en ook de lambrisering gaat van de muur. Alles wat niet meer nodig is of wat vernieuwd moet worden, verdwijnt.

Dat is natuurlijk een enorme klus.

De bouwploeg van Titurel onder leiding van Lukas en Thijs is daar druk mee. Op vrijdagochtend krijgen ze daarbij hulp van een klas van Het Kwadrant uit Bergen op Zoom. We zijn blij met deze extra handen die het werk een stuk lichter maken.

Niet best: asbest

Vaak kun je aan de buitenkant van een muur of plafond niet zien of er asbest in zit. Pas als je gaat breken, kom je daar achter.

Nu zijn we aan het breken en vinden we meer asbest dan dat we dachten. Da's niet zo mooi natuurlijk. Er moet meer asbest weggehaald worden en dus zijn er meer kosten. Het werk duurt waarschijnlijk ook langer.

Schouder eronder

Naast het monument stond 'altijd al' een prieel, waar bewoners en medewerkers tijdens de pauze even samen koffie drinken, schuilen voor de regen of juist schaduw vinden tegen de felle zon. Dit lekkere plekje verhuisden we graag mee!

Hoe dan?

Het prieel werd op balken gesjouwd, op vele sterke schouder getild en voetje voor voetje naar zijn nieuwe bestemming – naast het huis Bieduinenhof – gebracht.

Op een mooie zaterdag in maart begroetten we vrijwilligers van Staatsbosbeheer; de mannen en vrouwen waarmee onze bewoners al jarenlang samen knotten. Na het leggen van de pannen op het dak van het prieel, stroopten ze de mouwen op voor allerlei klussen in de tuin van Bieduinenhof. Mooi werk!

Achter het behang

In november verhuisden alle bewoners van het monument. Allemaal? Nee, niet allemaal. In een van de kamers bleek er achter de muur een bijenvolk te wonen. Daar wonen ze waarschijnlijk al 'eeuwenlang'.

Henriëtte en Rinus, twee imkers uit de buurt, haalden dinsdagavond 23 maart, toen het hele bijenvolk sliep, voorzichtig de muur weg.

Er bleek een reusachtig bijenhuis – een raat – in de muur te zitten. De raat was zeventig centimeter breed en tweeëneenhalve meter hoog! Henriëtte sneed de raat in stukken en zette alle stukken in een bijenkast. De kast bleef open. Als de bijenkoningin in de kast zit, komen de andere bijen er vanzelf naar toe. De volgende morgen deed Lukas de kast dicht. Henriëtte nam de bijenkast mee en laat het bijenvolk tot rust komen. Na drie weken 'logeren' komen de koningin en haar volk dan weer naar Titurel en krijgen ze een plekje bij het andere bijenvolk wat al op het landgoed woont.

De raat is zo'n 70 cm breed en 2,5 m hoog!

Tiptop toren

Na de tegenvaller van het asbest in de plafonds en muren, zorgde de toren van het monument voor een meevaller!

Het leek alsof er veel schade was door een roestend ringanker, maar dat viel alles mee. De deskundigen adviseren zelfs om er niets aan te doen. Top!

Aan de slag!

17 februari was een belangrijke datum. Op die dag kreeg aannemersbedrijf Cauwenborgh uit Bergen op Zoom de definitieve opdracht voor de renovatie en restauratie van het monument.

Het gaat dus echt gebeuren

Keten- en kantorenpark + lunchruimte

Lukas vertelde aan de bewoners en medewerkers wat er de komende weken op het programma staat en waar ze rekening mee moeten houden.

In de derde week van februari begon het echte werk. De aannemer zette hekken rond het monument en bouwde een echt keten- en kantorenpark. Er werd ook gedacht aan de bereikbaarheid voor het vrachtverkeer. In die week zou het monument 'in de steigers' gaan, maar de stormen Eunice en Franklin bliezen dat plan een weekje verder.

Van top tot teen

Het monument staat in de steigers.

Alles is gestript.

Klaar voor de start.

De bouwers beginnen dan van boven naar beneden. Eerst nemen ze het dak onderhanden, dan de gevel en daarna de ramen en deuren. Als dat klaar is, gaan ze verder met de binnenkant van het gebouw.

Een zaal met gezellige grandeur

Samen met de architect en Berghbouw denken we na over de vorm en inrichting van 'de Zaal' in villa Bieduinen. We kijken hoe we van die zaal een ruimte maken voor ontmoeting.

Met de gezelligheid en de grandeur die past bij het statige van het monument en bij de gemoedelijke sfeer van Titurel en haar bewoners.

Het is leuk om te zien wat er dan op papier komt!

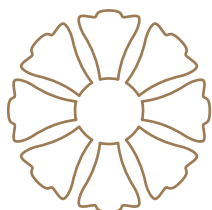
Nog even en jullie kunnen er allemaal van genieten.

Hoera!

Wij vierden – klein, maar niet minder enthousiast – een feestje afgelopen december. De Provincie Noord Brabant heeft ons ook voor de tweede fase van de restauratiewerkzaamheden van het monument een subsidie ad € 400.000,= toegekend. Wat zijn we hier blij mee! Concreet betekent dit dat onze plannen voor de restauratie gelijk op gaan met de begroting voor diezelfde planning, een geruststelling!

Veiligheid voor alles en allen

We wonen en werken met elkaar op het landgoed. Als er dan zulke grote werken plaats vinden in het hart van het terrein, moeten we zorgen dat alles veilig is en blijft. We spreken daarom af dat bewoners alleen op de bouwsite komen in overleg met Lukas of Thijs. En als je op het bouwterrein bent, heb je je groene hesje aan en werkschoenen. Op je hoofd draag je een veiligheidshelm of -cap.

Zelf meehelpen

Wij van Titurel steken graag zelf ook de handen uit de mouwen. We vinden het geweldig om onze woon- en leefomgeving mooi te maken. Dus als het maar enigszins mogelijk is, helpt onze bouwploeg mee met het werk. Het wordt allemaal al mooi, maar juist omdat we zelf ook daaraan meehelpen, wordt het nog mooier!

Werkzaamheden in vogelvlucht

